

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) OM zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 53 z 15.2.2021.

Wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2021 r. – Mendes de Almeida / Rada

(Sprawa T-75/21) (¹)

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Prawo instytucjonalne – Wzmocniona współpraca dotycząca utworzenia Prokuratury Europejskiej – Rozporządzenie (UE) 2017/1939 – Powołanie prokuratorów europejskich Prokuratury Europejskiej – Powołanie kandydatów wyznaczonych przez Portugalię – Termin na wniesienie środka zaskarżenia – Początek biegu – Niedopuszczalność]

(2021/C 338/30)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Ana Carla Mendes de Almeida (Sobreda, Portugal) (przedstawiciele: R. Leandro Vasconcelos i M. Marques de Carvalho, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: K. Pleśniak, R. Meyer, K. Kouri et J. Gil, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Rady (UE) 2020/1117 z dnia 27 lipca 2020 r. w sprawie powołania prokuratorów europejskich w Prokuraturze Europejskiej (Dz.U. 2020, L 244, s. 18) w zakresie, w jakim powołuje M. Moreirę Alvesa d'Oliveirę Guerrę na stanowisko prokuratora europejskiego w Prokuraturze Europejskiej jako pracownika zatrudnionego na czas określony w grupie zaszeregowania AD 13 na nieodnawialną trzyletnią kadencję rozpoczynającą się w dniu 29 lipca 2020 r.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) Nie ma potrzeby orzekania w sprawie wniosku o rozpatrzenie sprawy w trybie procedury przyspieszonej.
- 3) Nie ma potrzeby orzekania w sprawie żądania dotyczącego kwestii ubocznej podniesionego przez Radę.
- 4) Ana Carla Mendes de Almeida zostaje obciążona kosztami.

(¹) Dz.U. C 128 z 12.4.2021.

Skarga wniesiona w dniu 21 czerwca 2021 r. – Niemcy / Komisja

(Sprawa T-349/21)

(2021/C 338/31)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: J. Möller i R. Kanitz)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2021/534 z dnia 24 marca 2021 r. ustalającej, na podstawie art. 39 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/33/UE, czy środek podjęty przez Niemcy jest uzasadniony w odniesieniu do zakazu wprowadzania do obrotu modelu dźwigu produkowanego przez Orona ⁽¹⁾;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia sekcji 2.2 załącznika I do dyrektywy 95/16/WE w związku z normą zharmonizowaną EN 81-1 poprzez błędną ocenę znaczenia wymogu dotyczącego pionowej odległości od dachu kabiny do stropu szybu
 - Komisja błędnie oceniła znaczenie wymogu dotyczącego pionowej odległości od dachu kabiny do stropu szybu, którą określa norma zharmonizowana EN 81-1 w jej pierwotnej wersji, a nawet uwydatnia w wersji zaktualizowanej (EN 81-20). Przede wszystkim zaskarżona decyzja w sposób zasadniczy błędnie określa pomiar minimalnej odległości pionowej. Według Komisji dla oceny zasadniczych wymagań w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa zgodnie z przepisami dyrektywy 95/16/WE decydująca jest przy tym w pierwszej kolejności nie odległość pionowa, lecz objętość schronu nad kabiną. Ponadto Komisja błędnie porównuje wymogi dotyczące schronów i wolnych przestrzeni w nadszybiu z wymogami dotyczącymi podszybia.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia sekcji 2.2 załącznika I dyrektywy 95/16/WE w związku z normą zharmonizowaną EN 81-1 poprzez nieprawidłowe określenie scenariuszy wypadków mających znaczenie dla oceny
 - Komisja dokonała błędnej oceny wymogów określonych w sekcji 2.2 załącznika I do dyrektywy 95/16/WE dotyczących zapobieganiu ryzyku zgniecenia przez to, że w motywie 55 zaskarżonej decyzji odniosła się jedynie do awarii hamulca redundantnego jako właściwego scenariusza wypadku.
3. Zarzut trzeci dotyczący błędnego ustalenia okoliczności faktycznych poprzez błędną ocenę znaczenia czasu potrzebnego do przyjęcia bezpiecznej pozycji oraz ryzyka niekontrolowanego ruchu kabiny w górę
 - W swojej ogólnej ocenie Komisja opiera się w motywach 55-57 zaskarżonej decyzji na założeniach dotyczących niebezpieczeństwa i prawdopodobieństwa wystąpienia niekontrolowanego ruchu kabiny w górę, które nie są prawidłowe.
4. Zarzut czwarty dotyczący błędnego ustalenia okoliczności faktycznych i ich oceny poprzez przejęcie błędnego opisu z badania przeprowadzonego przez firmę Conformance
 - Komisja posłużyła się przy swoim rozstrzygnięciu błędnym porównaniem ogólnym zaczerpniętym z badania przeprowadzonego przez firmę Conformance
5. Naruszenie zasad obowiązujących w odniesieniu do dowodów i art. 5 ust. 2 dyrektywy 95/16/WE
 - Komisja nie uwzględniła w swej decyzji w wystarczający sposób, że świadectwa zgodności przedłożone przez producenta są niepełne w istotnych punktach. Z motywów decyzji wynika poza tym, że Komisja uważa, iż na organie nadzoru rynku spoczywa ciężar dowodu, jeżeli przy odchyleniu od normy sporne jest, czy wymogi bezpieczeństwa zostały spełnione poprzez alternatywne równoważne rozwiązanie.

⁽¹⁾ Dz.U. 2021, L 106, s. 60.